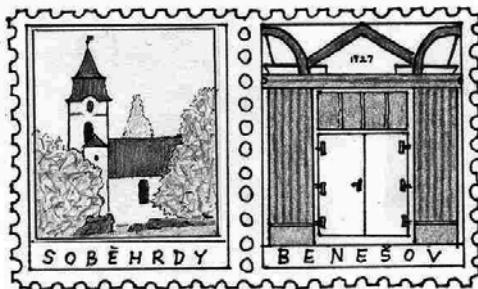

ČÍSLO 85 (4/2015)

PROSINEC 2015

Věstník evangelických
sborů
na Benešovsku

SOBĚHRDSKÝ BRATR

KÁZÁNÍ

Dokud je Ženich s námi.

1. čtení: Matouš 9,14-17

„Mohou hosté na svatbě truchlit – když je s nimi je ženich?“ Adventní čas – to je, milé sestry a bratři, čas, kdy k nám s novou naléhavostí přichází dobrá zpráva, že Bůh, to je Bůh, který je s námi. Immanuel. A když je s námi, je s námi také jako ženich na svatbě: Temnoty noci prozáří světla družiček ve svatebním průvodu a světla osvěcují i svatební hodovní síň.

Znějí písně radosti a velkého očekávání. Vždyť když přichází ženich k nevěstě, je to chvíle, kdy začíná něco nového: nová kapitola jejich společného žití. Něco, co tu ještě nebylo. Vztah, láska a oddanost, nově objevená vděčnost jednoho za druhého, radostné očekávání věcí příštích.

Proto, když je Bůh s námi, je s námi také jako ženich na svatbě.

A podle evangelisty Matouše přichází Ježíš jako ženich přímo izaiášovských rozměrů: obnovuje vztah Hospodina a jeho lidu, ztělesňuje ženicha ve jménu Boží lásky. Té lásky, co nic nedá na zpronevěru a zbloudilost svého lidu, ale znova navazuje vztah. Ten vztah, co jsme my lidé pošlapali, zdevalvovali, vyprázdnil (třeba i svými rituály a církevními stereotypy) anebo docela opustili.

A svatební hostinou se Ježíšovi stávají všechny příležitosti, kde se slaví „zachráněn byl, zase ožil, ten kdo zahynul.“ Ať už to byl celník Matouš a jemu podobná čeládka minule, nebo chromí, hříšní, malomocní a všichni ti, na jejichž žití se podepsala beznadějí či prázdnota a pustota života těch tvorů, kteří musejí, ať už zaviněně nebo nezaviněně, žít bez vztahu ke svému Stvořiteli.

S ženichem Ježíšem teď slaví: Království Boží se valí jak rozvodněná řeka milosti pro hříšníky. Milosti, která neubíjí – ale obživuje a proměňuje k lidskosti podle Božího srdce. Vždyť tenhle ženich nepřišel povolát spravedlivé, ale hříšníky, a učí, co to znamená, milosrdenství chci a ne obět.

A ti, kdo se nechají pozvat na tuhle hostinu svatebního veselí, na oslavu, že Bůh navštívil svůj lid a sám se z něj veselí, tak jako se ženich veselí z nevěsty, to jsou hosté u tohoto svatebního stolu. To jsme Ježíšovi učedníci.

Vedle učedníků Ježíšových, co zpívají „V Království Božím místa dost“ se ozývají i učedníci jiní. Evangelista jim říká „učedníci Jana Křtitele a farizeové“, ale neberme je jako příslušníky náboženství, s nímž nemáme nic společného. Spíš jsou to typy, které se zrovna tak vyskytují v církvi napříč širokou ekumenou. Zastánci lety prověřených zvyklostí, prověřených tak, že si nad nimi nikdo ani neklade otázku. Dnes se tomu říká tradiční křesťanské hodnoty. A těmhle učedníkům vadí, že v čase, kdy se má držet půst, Ježíšovi učedníci se svým Pánem nezřízeně hodují.

Půst k adventu tradičně patří. Půst jako výraz naší ochoty připravovat se; uznat, že to o těch Vánocích nezáleží jen na nás, na naší schopnosti nasytit tělo či ducha a zajistit si živobytí. Půst, to je pauza, kdy si můžeš srovnat hodnoty a nachystat se na setkání s něčím svátečnějším, větším, než jsou každodenní starosti a běhání. Někdo chce sice potkat jen cosi na způsob zlatého prasátka, ale ledaskdo opravdového Spasitele.

Jak to, že tvoji učedníci nedrží stanovený půst, Ježíši? Co jsi to za učitele náboženství, že je k něčemu takovému nevedeš? Nejen že si sedáš k jednomu stolu s existencemi, nad nimiž musí zbožný člověk zlomit hůl nebo ohrnout nos, ale ještě při těch vašich mejdanech zapomináte na zbožné, tradicí posvěcené zvyklosti!... V té výtce jde o hodně. Totiž o to, kudy vede cesta k Bohu a kudy se Bůh dostává k člověku: Je potřeba tu cestu dláždít předepsanými zvyklostmi, dodržováním pravidelně opakovaných pravidel, nebo ta

cesta královského ženicha v podstatě a zásadně závisí jen na něm samotném?

Ježíšova odpověď je jasná: Mohou svatebčané truchlit, když je ženich s nimi? Ježíš není jen učitel. Čím dál více lidem ztělesňuje Boží blízkost: blízkost Boha, jemuž se nenávratně ztratili (nebo který se nenávratně vytratil jim). Proto si o sobě dovoluje mluvit jako o ženichovi, který si datum a místo svého svatebního veselí – tu oslavu nebeské lásky, snoubící se s nehodnou nevěstou – určuje sám. A třeba i napříč všem nábožným zvyklostem a zaběhaným rituálům.

Takto přichází Boží království: jako nečekaná a neplánovaná svatba.

Že se k nám v tomto ohledu dere Boží království velice nesmlouvavě, to potvrzují i přidané příklady ze života. Nikdo přece nebude přišívat záplatu z nové ještě neseprané látky na staré šaty. Jak to dopadne, vědí nejlíp matky, co dětem zkoušely spravovat rozedřené džíny. Výsledná díra je větší té původní.

A ještě výrazněji tuhle nespojitost nového a starého ozřejmuje příklad se starými a novými měchy na víno: Nalít mladé, ještě bouřlivě pracující víno do starých, vysloužilých měchů, to je postup, který znamená zkázu obojího. Vetchá kůže praskne a víno vyteče.

Z obou případů je zřejmé: to nové od Ježíše nejde vždy spojit se starým náboženstvím. Přičemž tahle nespojitost se netýká kupodivu hříchu (jakože hříšného, provinilého, nečistého člověka nelze spojit s Božím královstvím, jak byli přesvědčeni Ježíšovi kritici), ale tahle nespojitost se týká neschopnosti otevřít se tomu novému, mladému, nečekanému, co s Božím královstvím přichází. Otevřít se v naší spravedlnosti, v našem tradičním náboženství. „Nepřišel jsem, abych povolal spravedlivé, ALE hříšníky,“ vyjádřil bouřlivost tohoto mladého vína Ježíš právě v té době, kdy k němu pohoršení učedníci tradičního zaměření přišli.

Jezte a pijte – přijímejte nové víno na znamení, že platí nová smlouva, v níž sám Bůh bez kontroly plnění předběžných povinností a rituálů odpouští hříchy mnohých. I takových, do nichž bychom to nikdy neřekli.

Boží království – jehož zachraňující a obnovující blízkost nám vstupuje do života právě s Ježíšem – provokuje k pokoře i otevřenosti. K pokoře, která přiznává, že my koneckonců nemáme tomu

ženichovi opravdu co nabídnout. A otevřenosti, která si přesto ráda, vděčně nechá naplnit své prázdné ruce.

Jen tak i mezi námi – v této době – na tomto místě – uprostřed tohoto společenství vykvete překvapivá blízkost Božího království právě jako blízkost obnovy všeho starého, co nás tíží, s čím si nevíme rady, co nás spoutává, rozděluje, nebo i obviňuje i děsí a zbaňuje naděje.

Jestli tedy jako učedníci držíme, že v království Božím místa dost i pro hříšníky, slyšme: Ježíš se nás zastává. Zastává se těch, kdo jsou osočeni, že nedrží půst, málo rozjímají nad svými hříchy... málo dodržují tradice... příliš bezpodmínečně se kamarádí s všelijakými profláklými, pomlouvanými či odmítanými existencemi, s lidmi považovanými tou tradiční většinou za nečisté nebo rovnou za ohrožení. Zastává se těch, kdo jsou v takových chvílích osočováni, že ruší starou dobrou víru a nabourávají tradiční křesťanské hodnoty.

Jen tak, v novém měchu zůstane uchováno obojí. To čerstvé, bouřlivé víno Božího království i měch. Uchovat je potřeba, protože i tohle víno potřebuje dozrát. Vyzrát ve svých kvalitách.

Tahle úroda milosti vyžaduje nové měchy, nikoli měchy křesťan-
sky vyfutrovaných předsudků, měchy úzkoprsého zahledění do své církevní výjimečnosti, měchy samospravedlnosti – ale měchy vděčnosti, odvahy a očekáváníí.

Nicméně to víno potřebuje ještě zrát. Aby se vybarvilo, aby se ukázalo, co všechno v něm je za chutě a jakouže svatbu jsme s ním zváni slavit.

Dnes je teprve 1. adventní – a advent je v tomto smyslu čas nového očekáváníí. Smíme nechat naplnit své měchy tím novým, s čím Ježíš přichází, co vlak Boží přiváží a trpělivě čekat, co z toho vzejde, k čemu to vyzraje. Nejsou k tomu potřeba kdovíjaké zaručené rituály (jakože se jich v různých adventních pořadech bude nabízet víc než dost). Stačí naděje a důvěra, že to, čím ten Ženich obdarovává u svého stolu už dnes – milost, odpuštění, pozvání do společenství bez rozdílu a podmínek – jsou ty rozhodující dary, z nichž se dá už dnes žít a které nás potkají i na té velké poslední svatbě Božího království.

Amen.

Tomáš Trusina

➤ **A zase ten konvent!**

Jako obvykle na počátku listopadu proběhl v Praze konvent pražského seniorátu, a to ve sboru Žižkov 1. Přesněji – šlo o 1. zasedání 55. konventu. Co tohle vyjádření znamená? Že se uskuteční v následujících letech ještě 2., 3. a 4. řádné zasedání, možná přibude i nějaké mimořádné. Po celé čtyřleté období 55. konventu bude působit v jeho čele nově zvolené předsednictvo.

Ano, na tomto 1. zasedání se hodně volilo. Opravdu hodně. Nejen nové předsednictvo, ale zejména téměř celý **seniorátní výbor**. Jeho současné složení je tedy následující:

Senior:	Roman Mazur, far. z Prahy – Libeň
Konsenior:	Petr Firbas, far. z Prahy – Horní Počernice
2. náměstek seniora:	Tomáš Trusina, farář z Benešova
1. náhradník:	Lenka Ridzoňová, far. z Prahy – Střešovice
2. náhradník:	Pavel Kalus, far. z Prahy – Žižkov 1

seniorátní kurátorka:	Zdenka Skuhrová, presbyterka z Hvozdnice
1. náměstek sen. kurátorky:	Daniel Heller, presbyter z Prahy – Dejvice
2. náměstek sen. kurátorky:	Tomáš Fendrych, presbyter z Prahy – Střešovice
1. náhradník:	Jan Mašek, presbyter z Prahy – Dejvice
2. náhradník:	Eva Potměšilová, presbyterka z Prahy – Žižkov 2

Následovaly další body programu; a že jich bylo mnoho! Jednalo se, občas opět volilo, schvalovaly se hospodářské zprávy a repartice na rok 2016 ... a tak dále a tak dále ... Podrobnosti si můžete pročíst na webových stránkách našeho seniorátu.

Ale! Rovněž se zpívalo (a jak!), rovněž bylo slyšet slovo Boží (úvodní pobožnost měl bratr Leonardo Teca, farář z Kladna; závěrečnou modlitbu pak bratr senior Roman Mazur).

Byl to (asi) můj poslední konvent, jsem vděčná za tento i za ty předchozí.

Mirka Nulíčková, FS ČCE Benešov

➤ **OBČANSKÁ PORADNA V BENEŠOVĚ**

Diakonie ČCE – středisko Střední Čechy rozšířila působnost služby odborné sociální poradenství také do města Benešov. Díky velké podpoře spolupracujícího sboru ČCE v Benešově a jeho faráře Mgr. Tomáše Trusiny se podařilo v měsíci listopadu otevřít v prostorách benešovské fary Kontaktní místo Občanské poradny.

Posláním poradny je pomoc lidem, kteří se ocitli v tíživé životní situaci a nedokáží ji řešit vlastními silami. Slouží občanům v těžké životní situaci, kteří nevědí, kam se obrátit o pomoc, jako určité distribuční centrum, a přispívají tak k efektivnějšímu fungování státní správy. Odborně vyškolený pracovník klientovi poskytne veškeré, věcně správné informace ke konkrétnímu problému, kontakty na další odborná pracoviště. Dále je klientovi průvodcem po celou dobu jeho obtíží. Pracovníci poradny poskytují pomoc zejména v otázkách pracovně-právních, finanční problematiky, asistenci při jednání s úřady apod.

Občanská poradna je instituce, která poskytuje bezplatnou, důvěrnou a nestrannou pomoc.

Občanské poradny nenahrazují odborné poradny a nemají výkonnou pravomoc. Mají za úkol na základě analýzy problémů občanů upozorňovat příslušné státní a místní orgány na nedostatky legislativy a na neřešené problémy občanů, a tím přispívat k rozvoji a zlepšení služeb a fungování úřadů na místní a celostátní úrovni.

Na kontaktní místo poradny se můžete obrátit osobně, telefonicky, písemně nebo elektronicky (e-mailem). Doporučujeme se předem objednat.

Provozní doba

Pondělí	9 – 13 hod.
Úterý	13 – 17 hod.
Středa	9 – 13 hod.

Adresa

Husova 656, 256 01 Benešov

Kontakt

734 168 982, poradnabenesov.stred@diakonie.cz

➤ OPRAVA KANALIZACE NA BENEŠOVSKÉ FAŘE

V říjnu jsme na benešovské faře provedli výměnu svodů kanalizace. Svody odpadních a dešťových vod vedou dozadu na dvůr a potom zas pod farou do Husovy ulice. Výměna byla nutná kvůli pronikající vlhkosti a bortící se dlažbě na dvoře. Není to akce, která by vylepšila vzhled budovy, ale rozhodně to nebyla marná investice. Budeme mít méně starostí s vlhkostí a propadající se dlažbou. Nehrozí havarijní stav. Po rekonstrukci se navíc obejdeme bez starého septiku, a máme v zemi nádobu na dešťovou vodu o objemu 1 kubík, což ocení farní zahrada v příštím parném létě.

Akce stála téměř 200.000 Kč. Z Jeronymovy jednoty jsme vděčně přijali dar 120.000 Kč. Děkujeme všem, kdo tuto rekonstrukci podpořili svými, často nemalými dary. Vzhledem k tomu, že přesto zůstává náš účet vyprázdněnější než v předchozích letech, vás prosíme, abyste svými dary či vyššími salárními příspěvky vypomohli. Každému, kdo přispěje, děkujeme.

staršovstvo sboru

➤ BAZAR V SOBĚHRDECH

Na konci října jsme opět prožili bazarový týden. Víte někdo kolikátý už? Já tedy ne... možná dvacátý... ale pamatuju si na ten první, kdy jsme měli jenom v neděli připraveno několik stolů na farní zahradě už před bohoslužbami. Vzbuzovaly značný zájem. Později jsme raději začali až po bohoslužbách. ☺ Ty začátky měli na svědomí farářovi Tkadlečkovi, resp. Mišiny rodiče Hejzlarovi se svými bohatými kontakty v Německu. Korespondovali, zařídili, přivezli

mnoho obnošeného šatstva, bot i jiné věci, poděkovali atd.

Jak léta utíkala, leccos se změnilo, ale bazar se kupodivu stále koná. Někdy pro věci jel někdo z nás, později jsme si to zjednodušili, že jsme se napojili na širší rodinu Hejzlarovu a věci přebíráme z Dobříše nebo Hořic. Je to pro nás pohodlné, a proto vyjadřujeme

velkou vděčnost dobříšskému sboru, že tu základní a podstatnou přípravu udělají za nás. Sami bychom se na to nezmohli. Jsme rádi, že přijede nákladník oblečení a jsme schopni všechny pytle uskladnit do té doby, než přijde ten správný termín. V neděli, dokud jsou v kostele přítomní muži, se vyvalí nejen všechny pytle, ale taky prkna, stojany, tyče a věšáky a množství ramínek – kam se to všechno vešlo? – a od této chvíle začíná práce žen. Ženy se dělí na dvě skupiny, ty které to baví, a ty které se musejí na začátku trochu přemoct, ale nakonec jsou v tom všechny. No některé musejí chodit do práce a nemohou si vzít dovolenou, ale jak mají chvíli, stejně se během týdne objeví. Je to pořádný tělocvik a leckterá záda si stěžují, ale přesto pořád vytahujeme další a další kousky z pytlů, rovnáme na hromádky, třídíme podle už celkem pevně daných pravidel co kam, no a přitom si vzájemně nabízíme ty nejhezčí kousky, zkoušíme, oblékáme, hodnotíme. A když přijde den otevření pro veřejnost, některé z nás už vědí, kde co je a co by komu slušelo a tak neúnavně radí a přitom pořád rovnají ty obrovské “komínky“ tedy spíše komíny kalhot, sukní, halenek, triček, svetrů atd. atd. Někdy je kolem toho i plno legrace, zvláště když se objeví nějaký muž, který je ochoten na sebe leccos nechat navěšet, nebo když nějaká žena předvádí různé kostýmy. Je toho všeho plný kostel a sborovka a další místnost. A taky kuchyňka žije, tam je pořád nějaké jídlo, kdo nemůže rovnat, přiveze třeba oběd nebo večeři pro ostatní a těch sladkých dobrot, jeden by tam opravdu ztloustl! Mezi tím vším si hrají děti na schovávanou a nikdo nehledá, co všechno stačily sníst. Letos jsme měli kliku na počasí, bylo teplo, a tak to snad ani nikdo neodstonal. V sobotu na závěr se nás sešlo - teď už zase včetně mužů - 25. Za dvě hodiny byl kostel i sborovka naprosto čisté, skladová místnost opět plná. Nemyslete si, že se všechno rozebralo, kdepak – odhaduji, že tak 10 %. A přesto se to vyplatí! Je z té práce významný příspěvek do financování sboru a ještě můžeme přispět například Prčici. Zasedli jsme k závěrečnému obědu s vděčností. A ještě vděčnost pokračuje. Jednak jsme si sami obměnili šatník a hlavně: Až přijedou z Broumova z Diakonie, budou nám vděční, kolik materiálu věnujeme na různou dobročinnost, a my jsme vděční, že máme zase prázdné prostory.

Některé sbory jezdí na společné pobyty. To se nám soběhrdským nějak nedaří. Ale já myslím, že zažíváme také dobré společenství. Takže zase za rok?

Marie Stolařová

➤ BESEDA O SÝRII

V neděli 15/11 jsme po bohoslužbách v Soběhrdech přivítali vzácné hosty, díky nimž jsme se mohli blíže seznámit se současnou situací obyvatel Sýrie. O každodenním životě v Sýrii a detenčních zařízeních v České republice vyprávěla paní Samar Mulkiová, o politické situaci Sýrie pan Chálid Bitar. O zkušenosti s pomocí v uprchlických táborech se podělili Daniel Dus a Josef Žárský. Díky nim jsme si mohli uvědomit, že osobní svědectví má v dnešní době naprosto jinou hodnotu než zprávy, které často slyšíme či vidíme v médiích.

Na úvod jsem přečetl úryvek z prohlášení předsedy syrské svobodné komunity v České republice pana Hassana Charfo.

„Podle oficiálních údajů syrský režim zavraždil dodnes více než 300.000 nevinných lidí, včetně více než 40.000 dětí a žen a 16.000 mučených. Vedle toho zůstává 90.000 pohřešovaných, 1.000.000 tělesně postižených a 260.000 politických vězňů. Syrský režim zničil a poškodil na 2,5 milionu bytů, vyhnal ze svých domovů na sedm milionů uprchlíků v rámci Sýrie a pět milionů uprchlíků v Libanonu, Jordánsku a Turecku. Drtivou většinou z nich představují děti a ženy. Syřtí uprchlíci v Libanonu představují čtvrtinu tamějších obyvatel, v Jordánsku pětinu obyvatel. Asad výhradně vlastní a používá válečné letectvo, rakety Scud, vakuové, kazetové a chlorové bomby, barely TNT shazované z válečných vrtulníků. Když tvrdí pan Klaus, že migranti hledají v Evropě jen lepší život, snad ani neví, o co se jedná. Vláda ČR, jako jediná z EU, která udržuje styky s tímto krvavým režimem, přijala minulý týden syrskou oficiální delegaci, která prohlásila, vraťte uprchlíky, ale dejte nám peníze, které byste chtěli za ně utratit. Hanba jim.

Představte si, že by v České republice za poslední čtyři roky násilnou smrtí zemřelo tolik lidí, jako má celá Ostrava, a raněných s trvalými následky by bylo stejně, kolik obyvatel má Brno, Ostrava, Ústí nad Labem, Liberec a Olomouc dohromady. Každý druhý Čech by byl závislý na humanitární pomoci a každý třetí obyvatel České republiky by musel opustit domov a žít ve vlastní zemi v provizorních podmínkách jako uprchlík. V Sýrii je toto realita.

Navíc si představte, že každý čtvrtý Čech uprchl před bojem na Slovensko, do Rakouska, Německa, nebo Polska, každá druhá nemocnice v Česku je zničená nebo nefunkční. Kvůli válce by polovina českých dětí

přestala chodit do školy, každý den si musíte vystačit s minimem pitné vody, čtvrtým rokem nejde elektrina. To všechno je realita dnešní Sýrie a humanitární situace se přitom každý měsíc zhoršuje.

Násilí Asada a jeho spojenců z libanonského Hizballahu, iráckých, jemenských, afghánských, pákistánských, tureckých, šíitských band na straně jedné a lhostejnost i líknavost mezinárodního společenství na straně druhé vedlo k tomu, že se ze Sýrie stalo bojiště různých nechtěných vetřelců, kteří prosazují své agendy na úkor zájmů a původních cílů Syřanů.

Asadův režim je magnetem a spoluvůrcem organizace IS, s ní spolupracoval už v minulosti v Iráku, mnozí důstojníci jeho zpravodajských služeb jsou v ní infiltrováni. Poskytuje mu prostor pro velké propagandistické služby i v podobě odstrašující a horší alternativy. Pomáhá mu i přímo, vražděním důstojníků Svobodné armády, povstalců a svobodných žurnalistů. V době, kdy povstalci na osvobozeném území, zejména na severu a severovýchodě Sýrie likvidují teroristy z Islámského státu, Asadovo válečné letectvo bombarduje nikoli pozice IS, nýbrž pozice povstalců. Asadův režim kšeftuje s těmito teroristy, pokud jde o ropu, kterou záhadným způsobem ovládli téměř bez boje.“

Na začátku pan Chalid nastínil politickou situaci současné Sýrie. Zdůraznil, že Sýrii drží mnoho let ve svých rukou nejprve otec a potom syn Assadové. V Sýrii existuje totalitní režim, který neumožňuje existenci konkurenčních stran. Otec pana Chalida je v současné době v Sýrii disidentem – v odboji proti režimu Assada. Pan Chalid vysvětlil pohled běžných obyvatel Sýrie na Islámský stát. Je to podle nich uměle vytvořená organizace z členů strany Bass – ateistů. Někteří generálové tzv. Islámského státu jsou bývalí generálové armády Saddáma Husaina. IS vznikl za účasti Assada. Pan Chalid zdůraznil, že v Sýrii bylo arabské jaro, lidé demonstrovali a bojovali proti Assadovu režimu teroru (koncentrační tábory, mučení – i děti) a volali o pomoc mocnosti ve svém boji. K žádné pomoci nedošlo, místo toho začaly na amatérsky zbudovanou armádu z demonstrantů dopadat bomby (které nejprve poslal Assad – na vlastní lidi). Lidé začali prchat do okolních zemí. Proti bombám není žádná pomoc, není proti komu bojovat. Lidé v Sýrii neměli žádnou protiletadlovou zbraň.

Nálety spojenců i Ruska jen zmnožují další utrpení, množství

bomb, které dopadá na lidi je znásobeno. Pan Chalid zdůraznil, že mnohokrát Syřané požadovali po mezinárodním společenství vytvoření bezletové zóny, nebyli nikdy vyslyšeni.

Paní Samar mluvila o běžném životě v Sýrii. Promítla fotografie své rodiny. Mluvila o tom, že běžný islám není nijak nebezpečný, v tomto smyslu jsou informace v České republice o islamu naprosto zkreslené. Její tchyně je silně věřící muslimka, nosí šátek, nikdy přitom nekritizovala Samar za to, že je ve víře vlažnější. Víru běžných muslimů přirovnala k víře běžných evangelíků u nás. Každý žije se svou vírou v srdci a snaží se navenek působit dobro. Běžní muslimové ctí víru křesťanů, věří, že máme společného Boha, věří, že je jeden Bůh, který poslal své posly kromě Muhamadda – Mojžíše, Ježíše.

V Sýrii žijí vedle sebe křesťané, muslimové – šiité, sunité – a nemají problémy. Všichni na mnoha místech společně bojují proti teroristům z IS. V Sýrii běžné lidi nenapadne, že by měli nenávidět křesťany za to, že jsou křesťané.

Po tomto bloku vyprávěli **Daniel Dus a Josef Žárský** o své pomoci v uprchlických táborech z pomezí Srbska a Chorvatska. Potkávali lidské příběhy z válkou zasaženého území, opakující se ohrožení a útrapy rodin prchajících z míst beznaděje. Do paměti se jim vryl údiv těch, jež např. svezli kus cesty autem, aniž by za to chtěli peníze. Ale také hluboké trauma, které konkrétnímu muži působil jen pohled na policejní uniformy. Z lidí, které na srbsko-chorvatských hranicích potkávali, víc než polovinu tvořily rodiny s dětmi, přičemž výraznou část té druhé poloviny představovali starší lidé. Zdůraznili, že lidi, kteří prchají před smrtí, nelze vracet tam, odkud je vyhnala smrt.

Poté, co jsme si alespoň částečně mohli udělat obraz o situaci v Sýrii a o tom, co potkává lidi na útěku, dostali jsme se i k podmínkám v českých táborech, tzv. detencích, kde jsou zadržováni ti, kdo byli zdejšími úřady odchyceni většinou na cestě do Německa. (Pro upřesnění, nejedná se o žadatele o azyl v naší zemi.) Paní Samar pracuje v detenčních zařízeních jako tlumočnice. Upozornila, že v nich jsou lidé zadržováni déle než 90 dní, což je norma příslušných ustanovení. Tato zařízení jsou navíc netransparentní, personál neumožňuje plošnou právní pomoc. Pan Chalid připomněl, že jsme sice vybojovali demokracii po roce 1989, ale neumíme ji užívat. V demokratické společnosti není možné mít zařízení,

kteří je takto netransparentní. Kde lidé nemohou ven ani (s pomocí) dovnitř, přitom za pobyt musejí platit a nemají možnost spojit se se svými příbuznými.

Paní Samar zdůraznila obrovskou nejistotu, kterou zadržení prožívají, protože jim (např. na rozdíl od lidí obviněných a vzatých do vazby) není nikdo schopen či ochoten říci, co přesně provedli a co s nimi bude. Vyprávěla příběh chlapce z Iráku, jemuž bojovníci Islámského státu vyvraždili část rodiny. Po oznámení, že bude deportován do Iráku, se pokusil vzít si život. Je typické, že náš ministr vnitra jeho příběh bagatelizoval.

I když ne všichni souzněli s postojem našich hostů, debata byla vedena s respektem. Podobnou zkušenost udělal i týden předtím Daniel Dus, když o své dobrovolnické zkušenosti vyprávěl po bohoslužbách v Benešově.

S pokorou si při těchto příležitostech uvědomujeme, že nám chybějí takové zkušenosti jako je ztratit kvůli válce střechu nad hlavou a pocit normálního sousedského bezpečí. Utrpení, jež známe jen z obrazovky, lze snadno zlehčit. Lidé v Srbsku a Chorvatsku to ovšem znají, proto jsou v daleko větší míře ochotni podpořit dobrovolníky i lidi na útěku. U nás jen nejstarší generace pamatuje, co se dělo např. na Neveklovsku a co to znamená muset opustit domov a hledat útočiště mezi lidmi, kteří zdaleka všichni nejsou naladění pomáhat.

Petr Turecký a Tomáš Trusina

➤ **Podzimní víkendovka v Soběhrdech**

Na letošní podzimní víkendovce jsme se pokusili dětem zprostředkovat Ježíšovo učení o milosti.

V pátek připravili Jéna s Vojtou hru na téma milosrdného Samaršana, děti si vyzkoušeli, co znamená zachránit člověka v poněkud nepříznivých podmínkách (tma, vzdálenost, obtíže po cestě).

V sobotu jsme společně probrali příběh o marnotratném synu a byla další hra. Odpoledne jsme procvičili soustředění při pohybové hře, kterou připravil Jirka. Společně jsme připravili bohoslužby na neděli. Někteří vedoucí zvládli ještě noční výlet na rozhlednu.

Děkujeme všem, kteří se podíleli na přípravě, a těšíme se na další společnou akci!

Ukázka z odpovědí dětí na otázky vycházející z podobenství o mar-
notratném synu:

Co je být šťastný?

Mít radost, mít přátele, bavit se, mít rodinu, mít domov, mít oporu,
žít s lidmi v okolí, ke kterým má důvěru.

Co vy – dali byste svému synu peníze?

Ne – zahrabali bychom je.

Jak se cítil nezvedený syn v nevěstinci?

Líbilo se mu to, zpíval, cítil se v té chvíli šťastně.

Prosili jste někdy o něco?

O novéj tablet.

**Jak by reagoval váš otec, kdybyste se zeptali způsobem - jako
mladší syn z podobenství?**

otče – dej mi nový tablet?

Táta by se začal smát, letěla by jedna přes pusu.

Co mohl čekat, že udělá jeho otec, když se vrátí?

Výčitky, facky, pohlavky, otázka po penězích, otec mohl čekat, že
donese dva pytlíky mincí.

Který ze synů je vám bližší?

Ani jeden, jeden je moc pracovitěj, a druhej nic nedělá; spíš ten
mladší; slušňák je nám bližší.

Zbývá hodně nezodpovězených otázek...

Prinášší tedy otcova láska nakonec smíření? Podali si bratři ruku? Neuhýbali jeden před druhým svým pohledem?

To se nedovíme.

Snad se bratři díky Otcově lásce smíří. Podobenství zůstává otevřené, abychom ho ve svých životech dokončovali sami.

Každý den je novou výzvou. Abychom uvěřili té velmi nepravděpodobné možnosti, že Boží láska může přinést smíření. Mezi lidmi, mezi národy, mezi náboženstvími. Vždyť jsme jedno stvoření, před Bohem jsme všichni bratři a sestry.

Děkujeme ti, Pane, že naše slzy dokážeš proměnit v radost.

Prosíme, abychom se tebou nechali inspirovat a zasáhnout v našem vlastním životě. Skrze Ježíše Krista. Amen.

Petr Turecký

➤ ZRUČSKÉ OKÉNKO

Na jaře se v rámci příprav letního tábora konala ve Zručí brigáda. Mládežníci ze Soběhrd pomohli opravit podlahy kolem komína, byl proveden úklid kostela a další věci.

Letos na jaře jsme byli také svědky křtu Jany Kratochvílové. Zdeněk a Jana Kratochvílovi se zúčastnili letního tábora v Luhu u Čími. Ivana pomáhala v kuchyni.

Zruč také letos několikrát navštívil Daniel Hottmar a posloužil svým kázáním i vedením biblické hodiny.

Biblická hodina se koná ve Spolkovém domě, tam byla také naplánována připomínka života a smrti Mistra Jana Husa. Bohužel termín vyšel na první velkou vlnu veder, účast tedy byla nízká.

Zruč n. S. byla v květnu tohoto roku rozhodnutím synodu přifařena k Pražskému seniorátu. Poté byla Pražským seniorátním výborem stanovena správní komise, jejímž předsedou byl jmenován Tomáš Trusina, místopředsedou Petr Turecký. Členové jsou Zdeňka Skuhrová (kurátorka pražského seniorátu) a Ondřej Zikmund (farář v Kutné Hoře).

Správní komise je pověřena zajištěním základního chodu sboru i návrhem týkajícím se budoucnosti sboru.

Od listopadu se konají ve Zručí bohoslužby 2x do měsíce, vždy první a třetí neděli. První neděli v měsíci je vysluhována SVP. Petr Turecký se střídá s kutnohorským farářem Ondřejem Zikmundem. Třetí neděli v měsíci jsou bohoslužby čtené. Tyto bohoslužby připravuje br. Jiří Kratochvíl (Církev bratrská). Každý poslední čtvrtek v měsíci se konají ve spolkovém domě setkání nad biblí.

Děkujeme všem, kteří se podílejí na chodu sboru ve Zručí a mají o sbor zájem!

Petr Turecký

Biblická hodina s Danielem Hottmarem

➤ SEDLEC-PRČICE

Nově zařízená místnost pro práci s dětmi a mládeží. V tomto roce jsme realizovali projekt na „zařízení místnost pro práci s dětmi a mládeží“ v naší kaple v Sedlci-Prčici, podpořený Nadačním fondem Věry Třebické-Rivnáčové. Zařízení nutně předcházela rekonstrukce, na místnosti pracovali členové sboru ochotně a zdarma.

Nevelká místnost, ve které se před lety i konaly bohoslužby, byla zateplena, opatřena novou dřevěnou podlahou, vymalována, elektroinstalována, osazena přímotopy. Byl zde položen koberec a objednali jsme výrobu dřevěného nábytku.

Místnost je víceúčelová, nový masivní nábytek – police na katechetické materiály lze snadno otočit, případně zcela vystěhovat. Můj hlavní motiv zde je pozvání pro všechny zájemce z vašich sborů o katechezi s kořeny v Montessori pedagogice zvanou Godly Play do originální místnosti, která bude u nás jednou z prvních, ne-li zcela první. Touto metodou v našem sboru pracujeme již druhým rokem, pravda velmi občasně.

Nová místnost bude nyní využívána dvě neděle v měsíci pro GP, pro předškolní děti během bohoslužeb. Zanedlouho otevřeme kroužek vyprávění biblických příběhů v týdnu s nabídkou do místní základní školy.

Zorganizujeme sobotní semináře, tzv. „poznávání dny“, při kterých si osvěžíme i rozšíříme znalosti o donedávna alternativní, dnes již rozšířené pedagogice a zkusíme několik příběhů metodou Godly Play. O přestávkách u občerstvení budeme diskutovat o svých zkušenostech, názorech a plánech pro práci s dětmi.

V dalším výhledu (jaro 2016) pozveme lektory z Německa pro uskutečnění certifikovaných vypravěčských kurzů v této metodě. Finanční náklady na kurzy lze očekávat, ale jistě ne v takové výši, kolik stojí kurzy v Německu nebo Británii.

Přijměte srdečné bratrsko-sesterské pozvání do našeho nevelkého, leč živého sboru až na samé hranici pražského seniorátu.

Petra Bandhauer

➤ NOVÁ SYNODNÍ RADA

Vrcholný orgán naší církve – synodní rada – se skládá ze 6 členů (3 faráři a 3 laici) a je volena do funkce na 6 let. Volby proběhly v rámci synodu už v květnu, ale teprve koncem listopadu byli stávající členové vystřídáni novými. Tento půlroční překryv se osvědčil, aby se nově zvolení členové mohli seznámit se svou novou agendou, novou prací a dokonce někdy i novým bydlištěm. Funkce synodního seniora a synodního kurátora je plnočasová, takže u nich dojde opravdu k významné změně. Do nové funkce byli uvedeni při slavnostních bohoslužbách mimořádného zasedání synodu v našem největším kostele v Praze u Salvátora. Nejdříve se rozloučila stará synodní rada a poté byl do nové funkce synodního seniora uveden Daniel Ženatý, dosavadní člen SR a farář v Pardubicích. Jeho prvním náměstkem se stal Pavel Pokorný, farář v Praze Střešovicích. Druhým náměstkem Ondřej Titěra, toho času farář v Jablonci. Laiky zastupuje v našem uspořádání synodní kurátor Vladimír Zikmund z brněnského sboru v Husovicích, jeho 1. náměstek je Jiří Schneider z pražského sboru ve Střešovicích a 2. náměstkyní Eva Zadražilová, dosavadní členka SR, členka sboru v Moravči.

Bohoslužby byly velmi slavnostní s mnoha pozvanými hosty jak z ekumeny, tak ze zahraničí, a také ovšem přišli kolegové, přátelé a rodinní příslušníci. Po bohoslužbách a večeři Páně došlo i na připítek s přáním Božího požehnání při hledání odpovědi na mnohé, co novou synodní radu čeká. O občerstvení se významnou měrou podílely také sestry z našich sborů a tak osvědčily sounáležitost s celou církví, která chce žít jako jedno společenství víry. Díky za to!

MS

Do neznáma s Abrahamem

Kam jsme doputovali během sborového pobytu benešovských a spřátelených dětí 19. - 26. července 2015? Kam jít, než k písničce, a v ní najdete všechno důležité. Na melodii přijdete nejpozději ve třetí sloce :-)

Ztratil jsi svět, který měl jsi tak rád
a nevíš, kam měl by ses brát?
Zůstal ti vztek nebo naštvanej pláč,
marně na duši hledáš fáč?

Že má cenu doufat, když sám nemáš nic,
a neznámou cestou se brát,
to říká nám Bůh, a o něm vypráví
ten Abraham, co mu nedal spát.

Míle a míle jsou cest, které znám,
jen po jedné má cenu se brát.
Nevidím cíl, ale slyším ten hlas,
co nedá mi na místě stát.

Jen o své se hádat, nechťit hryzat kost,
na zelených pastvách se pást -
to volí si Lot, chce mít hned teď dost,
však Abraham teď vidí dál:

Že v zemi té pro oba místa je dost
a netřeba o své se drát -
to říká nám Bůh, a o něm vypráví
ten Abraham, co mu nedal spát.

Pět armád se valí a zbraně burácí,
pak zástupy zajatců jdou.
Však odvahu zastat se bratra neztrácí
Abraham - a spěchá za ním tmou.

Když domů se vrací, vstříc král mu vychází
a zaznívá "Pokoj s tebou".
To říká nám Bůh a o něm vypráví
ten Abraham dobu celou.

Přestali doufat pod hvězdnou oblohou
Sára to řeší služkou svou.
Hagar se cítí být dámou srdcovou,
už brzy však bloudí pustinou.

Že má cenu doufat, jí posel vyřídí:
Náš Bůh slyší beznaděj tvou.
Na dlouhou cestu dál nás příběh naladí
a přemáhá pochybnost tvou.

Tři andělé Boží maj v merku Sodomu
nelidskostí prolezlou.
Abraham se staví Božímu názoru:
Co vyřešíš plošnou odplatou?!

Občané města tvář svou ukázali
když lynčovat hosty chtěli.
Nemá cenu doufat v budoucnost So-
domy...
O tom to, Lotko, je celé.

Vévoda v zámku chce sbalit krásnou
kost,
Abraham zapře ženu svou.
V téhle zemi jen bezbranný je host,
však Sára je pod Boží ochranou.

Proč ztrácíš víru, když s tebou je Bůh?
A pochybnost kalí mysl tvou?
To ví snad jen Bůh, a o něm vypráví
ten Abraham i každou chybou svou.

Izák se narodil, veselme se.
Syn, který přinesl smích.
Radostná píseň se krajem nese,
dostál Bůh příslibů svých.

Izmael s Hagar zas táhnou pustinou,
vyslyší Bůh jeho pláč?
že má cenu doufat, jim anděl vypráví.
A teď už víš, co je náš Pán Bůh zač.

BLAHOPŘEJEME K NAROZENINÁM

Leden: Barek Jiří, Čerčany – 80 let; Kopřiva Miloslav, Chocerady – 85 let; Zavadilová Jarmila, Přestavlký – 68 let; Pivoňka Miloslav, Benešov – 72 let; Kovář Miloš, Petroupim 40 let; Krulišová Anna, Sázava – 70 let; Štunc Jaroslav, Sázava – 65 let; Kaplanová Jarmila, Praha – 60 let;

Únor: Boháčová Marie, Soběhrdy – 92 let; Birošová Zlata, Čerčany – 73 let; Černý Bohuslav, Městečko – 70 let; Matoušková Růžena, Kozmice – 68 let; Klauzová Helena, Mnichovice – 76 let; Velebil Jaromír, Vodslivy – 77 let; Vilímek Zdeněk, Čerčany – 78 let; Dubec Ludvík, Hvězdonice – 68 let; Jahnová Marie, Čerčany – 60 let; Šafaříková Libuše, Praha – 45 let

Březen: Beranová Alena, Mrač – 66 let; Bohatová Drahuše, Soběhrdy – 70 let; Konrádová Hana, Petroupim – 67 let; Císař Josef, Městečko – 69 let; Fojtů Tomáš, Bedrč – 55 let; Mottlová Alena, Čerčany – 60 let; Stolař Jaromír, Vranovská Lhota – 65 let

Děti

Leden Pavlík Gabriel, Mnichovice – 11 let

Březen Kamilka Bublová, Klokočná – 12 let

RECEPTY

Vánoční cukroví. Obě se dají udělat na poslední chvíli, jsou jedlé hned.

Vločkové bochánky

10 dkg hladké mouky, 8 dkg cukru, 8 dkg vloček – cca 8 vrchovatých lžic (lépe drčené), 1 pr. do peč., rozinky, ořechy, kandované ovoce, čokoláda, 1 vejce, 8 dkg rozehřáté Hery - nebo oleje.

Lžící dělat malé hromádky na plech, péct mírně.

Medový chlebiček

30 dkg hladké mouky, 15-20 dkg práškového cukru, 1 vejce, 2 lžice medu, 2 lžice rumu, ½ prášku do perníku (prášku do pečiva + koření)

Zpracovat, rozdělit na 3 díly. Rozválet, doprostřed dát povidla a hrubě nasekané ořechy. Zavinout – spojit. Na pečicí papír, potřít vejcem, péct 160-170°C do červena. Krájet vlažné.

*FS ČCE Benešov: Husova 656, 256 01 Benešov. Kazatel: farář Tomáš Trusina,
tel: 317 722 215, e-mail: benesov@evangnet.cz, www stránky: benesov.evangnet.cz.
Číslo účtu 233563947/0300*

Kurátor: Jiří Zavadil

***FS ČCE Soběhrdy:** Soběhrdy čp. 21, 256 01 Benešov. Kazatel farář: Petr Turecký
tel.:317 795 634; e-mail: sobebrdy@evangnet.cz, www stránky:sobebrdy.evangnet.cz.
Číslo účtu 1190782/0300.*

Kurátor: Pavel Goby

***FS ČCE Sedlec-Prčice:** Karla Burky 150, 257 92 Sedlec-Prčice.Kazatel: jáhenka
Pavla Jandečková, , tel. 604185520, email: sedlec-prcice@evangnet.cz
Číslo účtu 191782497/0300*

Kurátor: Petr Dubský

***FS ČCE Zruč nad Sázavou:** Zahradní 189, 285 22 Zruč nad Sázavou,
mobil: 776 797 327, email: zruc@evangnet.cz, administrátor: Petr Turecký
Číslo účtu: 0162 121 008 / 0300*

Kontaktní osoba: Jiří Kratochvíl

*V případě, že nejste s kazatelem v pravidelném kontaktu a stojíte o návštěvu,
můžete ho nebo ji požádat na příslušném farním telefonu.*

***Adresa redakce:** FS ČCE Soběhrdy 21, 256 01 Benešov*

Sazba Marie Stolařová e-mail: marie.stolarova@centrum.cz

Vychází 4 x ročně, počet výtisků 400.

Pro členy ČCE v Benešově, Soběhrdech a Sedleci-Prčici a Zručí n.S. zdarma.

Uzávěrka příštího čísla Soběhrdského bratra bude 15. března 2016

Soběhrdský bratr:

Vydává sbor ČCE v Benešově a

sbor ČCE v Soběhrdech